Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Store Afdeling)

16. oktober 2012*

»Traktatbrud — direktiv 95/46/EF — behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger — beskyttelse af fysiske personer — artikel 28, stk. 1 — national tilsynsmyndighed — uafhængighed — tilsynsmyndighed og forbundskanslerens kontor — personlige og organisatoriske forbindelser«

I sag C-614/10,

angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 258 TEUF, anlagt den 22. december 2010,

Europa-Kommissionen ved B. Martenczuk og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

støttet af:

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) ved H. Kranenborg, I. Chatelier og H. Hijmans, som befuldmægtigede,

intervenient,

mod

Republikken Østrig ved G. Hesse, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

støttet af:

Forbundsrepublikken Tyskland ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede,

intervenient,

har

DOMSTOLEN (Store Afdeling)

sammensat af præsidenten, V. Skouris, vicepræsidenten, K. Lenaerts (refererende dommer), afdelingsformændene A. Tizzano, M. Ilešič, G. Arestis, M. Berger og E. Jarašiūnas samt dommerne E. Juhász, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, M. Safjan, D. Šváby og A. Prechal,

* Processprog: tysk.

generaladvokat: J. Mazák

justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 25. april 2012,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 3. juli 2012,

afsagt følgende

Dom

1 Europa-Kommissionen har med sin stævning nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31), idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige bestemmelser med henblik på, at den i Østrig gældende lovgivning opfylder kriteriet om uafhængighed vedrørende Datenschutzkommission (databeskyttelseskommission – herefter »DSK«), der er nedsat som tilsynsmyndighed for beskyttelse af personoplysninger.

Retsforskrifter

EU-retlige bestemmelser

2 Artikel 28, stk. 1, i direktiv 95/46, der har overskriften »Tilsynsmyndighed«, bestemmer:

»Hver medlemsstat drager omsorg for, at der udpeges en eller flere offentlige myndigheder, der har til opgave på dens område at påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaten vedtager til gennemførelse af dette direktiv.

Disse myndigheder udøver i fuld uafhængighed de funktioner, der tillægges dem.«

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001 L 8, s. 1) indfører i kapitel V en uafhængig kontrolmyndighed, nemlig Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS).

4 Artikel 43 i forordning nr. 45/2001, som fastsætter de generelle ansættelsesvilkår for EDPS, bestemmer i stk. 3:

»Budgettet for [EDPS] opføres i en særlig post i sektion VIII i Den Europæiske Unions almindelige budget.«

Østrigsk ret

Forbundsforfatningen

5 Artikel 20, stk. 2, i Republikken Østrigs forfatning (Bundes-Verfassungsgesetz, herefter »BVG«) har i den ændrede affattelse af 1. januar 2008 følgende ordlyd:

»Ved lov kan organer

[…]

2. til kontrol med forvaltningens lovmæssighed samt kontrol med anliggender vedrørende offentlige udbud,

3. som træffer afgørelse i sidste instans, hvis de er organiseret som et kollektivt organ, der omfatter mindst en dommer, og hvis afgørelser hverken kan ophæves eller ændres administrativt,

[…]

8. for så vidt som dette er påbudt efter Den Europæiske Unions ret,

fritages for forpligtelsen til at efterkomme instrukser fra højere organer. Ved delstatsforfatningslov kan der oprettes andre uafhængige organer. Ved lov skal der for de øverste organer fastsættes en passende ret til at føre tilsyn med de uafhængige organers arbejde, og i det mindste retten til at blive informeret om alle aspekter ved de uafhængige organers forvaltning samt – for så vidt som det ikke drejer sig om organer, som omhandlet i nr. 2), 3) og 8) – ret til at nedlægge uafhængige organer, hvis der foreligger tungtvejende grunde.«

Tjenestemandsloven af 1979

6 § 45, stk. 1, i tjenestemandsloven af 1979 (Beamten-Dienstrechtsgesetz 1979, herefter »BDG 1979«) bestemmer:

»Den direkte foresatte sikrer, at dennes medarbejdere opfylder deres forpligtelser i overensstemmelse med gældende lovgivning og på en effektiv og økonomisk måde. Den foresatte vejleder sine medarbejdere om udførelsen af deres arbejdsopgaver, giver dem om nødvendigt instrukser, afhjælper fejl og mangler og sikrer, at arbejdstiden overholdes. Den foresatte forfremmer sine medarbejdere på grundlag af deres arbejdspræstationer og tildeler dem de opgaver, der bedst svarer til deres kvalifikationer.«

Loven af 2000 om databeskyttelse

7 Loven af 2000 om databeskyttelse (Datenschutzgesetz 2000, herefter »DSG 2000«) gennemfører direktiv 95/46 i østrigsk ret.

8 I henhold til § 36, stk. 1, i DSG 2000 består DSK af seks medlemmer, som forbundspræsidenten udnævner på forslag af forbundsregeringen for en embedsperiode af fem år.

9 I henhold til § 36, stk. 2, i DSG 2000 foreslås fem medlemmer af DSK af myndigheder, som lovmæssigt repræsenterer erhvervsorganisationer, af de østrigske delstater og af præsidenten for Oberster Gerichtshof. Ifølge § 36, stk. 3, i DSG 2000 »foreslås« det sjette medlem »blandt statstjenestemænd med juridisk uddannelse«.

10 I henhold til § 36, stk. 3a, i DSG 2000 varetages hvervet som medlem af DSK ved siden af andre erhvervsmæssige aktiviteter, således at førstnævnte hverv betragtes som en bibeskæftigelse.

11 I henhold til § 37, stk. 1, i DSG 2000 er medlemmerne af DSK »uafhængige og ikke bundet af nogen instrukser i udøvelsen af deres hverv«. § 37, stk. 2, i DSG 2000 bestemmer, at tjenestemænd i DSK's kontor »fagligt kun er undergivet instrukser fra [DSK's] formand eller administrerende medlem«.

12 § 38, stk. 1, i DSG 2000 bestemmer, at DSK selv vedtager en forretningsorden, som tildeler et af dens medlemmer ansvaret for de løbende forretninger, det »administrerende medlem«.

13 § 38, stk. 2, i DSG 2000 bestemmer:

»For at understøtte forvaltningen af [DSK] skal forbundskansleren oprette et kontor og stille det nødvendige udstyr og personale til rådighed. Han har til enhver tid ret til at blive informeret af formanden og af det administrerende medlem om alle aspekter ved forvaltningen af [DSK].«

DSK's forretningsorden

14 § 4, stk. 1, i DSK's forretningsorden bestemmer, at den statstjenestemand, der er udpeget i henhold til § 36, stk. 3, i DSG 2000, udøver hvervet som administrerende medlem.

15 § 7, stk. 1, i denne forretningsorden bestemmer, at med forbehold af forbundskanslerens kontors tjenstlige tilsyn modtager de ansatte i kontoret kun instrukser fra DSK's formand eller det administrerende medlem.

Den administrative procedure

16 Den 5. juli 2005 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til Republikken Østrig, hvori den gjorde gældende, at den retlige og faktiske organisation af DSK ikke opfyldte uafhængighedskriteriet, der fremgår af artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46.

17 Ved skrivelse af 2. november 2005 sendte Republikken Østrig Kommissionen sine bemærkninger og hævdede, at DSK opfyldte kravene i nævnte direktiv.

18 Den 8. januar 2008 sendte Kommissionen en ny åbningsskrivelse til Republikken Østrig og opfordrede den til at fremlægge mere udførlige oplysninger om konsekvenserne for DSK af ikrafttrædelsen af ændringerne i BVG den 1. januar 2008.

19 I sine supplerende bemærkninger af 9. januar og 7. marts 2008 forklarede Republikken Østrig, at den ændrede artikel 20, stk. 2, i BVG ikke havde nogen som helst indflydelse på DSK's uafhængighed.

20 Kommissionen har herefter den 9. oktober 2009 tilsendt Republikken Østrig en begrundet udtalelse, som gentager de tidligere fremførte klagepunkter.

21 Da Kommissionen ikke fandt Republikken Østrigs forklaringer i dens skrivelse af 9. december 2009, som svar på den begrundede udtalelse, overbevisende, har den anlagt denne sag.

22 Ved kendelse af 18. maj 2011 har Domstolens præsident givet Forbundsrepublikken Tyskland tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Republikken Østrigs påstande.

23 Ved kendelse af 7. juli 2011 har Domstolens præsident givet EDPS tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande.

24 Ved skrivelse af 25. november 2011 har Republikken Østrig i henhold til artikel 44, stk. 3, andet afsnit, i Domstolens procesreglement anmodet om, at sagen afgøres af Store Afdeling.

Om søgsmålet

Parternes argumenter

25 Kommissionen og EDPS gør gældende, at Republikken Østrig har foretaget en urigtig gennemførelse af artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46, idet den gældende nationale lovgivning ikke gør det muligt for DSK at udøve sine funktioner »i fuld uafhængighed« i nævnte bestemmelses forstand. De henviser herved først og fremmest til, at ifølge den gældende lovgivning skal DSK's administrerende medlem altid være en tjenestemand i forbundskanslerens kontor. Alle DSK's løbende forretninger bliver derfor rent faktisk ledet af en statstjenestemand, som er bundet af sin arbejdsgivers instrukser og er undergivet det tjenstlige tilsyn, som fremgår af § 45, stk. 1, i BDG af 1979. § 37, stk. 1, i DSG 2000 foreskriver alene tilsynsmyndighedens funktionelle uafhængighed.

26 For det andet påpeger Kommissionen og EDPS, at DSK organisatorisk er integreret i forbundskanslerens kontor. Som følge af denne integrering er DSK hverken uafhængig på det organisatoriske eller på det faglige plan. Som det fremgår af § 38, stk. 2, i DSG 2000 og af forretningsordenens § 7, stk. 1, er alle ansatte i DSK's kontor forpligtede til at efterkomme instrukser fra forbundskanslerens kontor og er dermed også undergivet dette kontors tjenstlige tilsyn.

27 For det tredje henviser Kommissionen og EDPS til forbundskanslerens ret til at blive informeret i medfør af artikel 20, stk. 2, i BVG og § 38, stk. 2, i DSG 2000.

28 Republikken Østrig og Forbundsrepublikken Tyskland har nedlagt påstand om frifindelse.

29 De understreger, at DSK er et »kollektivt organ, der har dømmende funktioner som omhandlet i BVG. Et sådant organ er en uafhængig domstol som omhandlet i artikel 267 TEUF og i artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og opfylder således også uafhængighedskravet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46.

30 Republikken Østrig har anført, at artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46 henviser til en funktionel uafhængighed. DSK har en sådan uafhængighed, fordi dens medlemmer i medfør af § 37, stk. 1, i DSG 2000 er uafhængige og ikke bundet af instrukser ved udførelsen af deres opgave.

31 Ingen af de kendetegn, Kommissionen har fremført, kan rejse tvivl om DSK's uafhængighed som omhandlet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46.

32 For det første er det administrerende medlem ikke nødvendigvis en tjenestemand i forbundskanslerens kontor. I overensstemmelse med forretningsordenens § 4, stk. 1, og § 36, stk. 3, i DSG 2000 foreslås vedkommende blandt statstjenestemænd med juridisk uddannelse. I øvrigt står det DSK frit at udpege sit administrerende medlem ved at ændre forretningsordenen. Den omstændighed, at det administrerende medlem ligesom enhver anden tjenestemand med henblik på forfremmelse er undergivet sin direkte foresattes afgørelse og, i sidste instans ministerens afgørelse, påvirker ikke vedkommendes uafhængighed.

33 Hvad for det andet angår integreringen af DSK's kontor i forbundskanslerens tjenestegrene har Republikken Østrig gjort gældende, at ethvert organ i forbundsadministrationen budgetmæssigt henhører under et ministerområde. Det tilkommer regeringen i samarbejde med parlamentet at sørge for, at de forskellige udøvende organer har tilstrækkeligt udstyr og personale. Desuden skal kontoret

alene varetage administrationen af DSK's aktionsprogrammer. De ansatte i kontoret skal efterkomme instrukser fra DSK's formand og det administrerende medlem. Den omstændighed, at de ansatte i kontoret juridisk er tilknyttet forbundskanslerens kontor, både i hierarkisk og lønmæssig henseende, berører ikke deres uafhængighed. Det tjenstlige tilsyn, forstået som et disciplinærmæssigt tilsyn, er en garanti for, at DSK fungerer gnidningsløst.

34 Hvad for det tredje angår forbundskanslerens »ret til at blive informeret« minder Republikken Østrig om, at denne ret har til formål at sikre, at uafhængige organer har en vis demokratisk tilknytning til parlamentet. Den giver ikke mulighed for at udøve nogen form for påvirkning af forvaltningen af DSK. Hertil kommer, at en ret til at blive informeret heller ikke strider mod de krav om uafhængighed, som gælder for en domstol.

35 Forbundsrepublikken Tyskland har i sit interventionsindlæg tilføjet, at et sådant begrænset tjenstligt tilsyn er foreneligt med kravene i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46. Det begrænsede tilsyn har alene til formål at sikre, at den person, der føres tilsyn med, efterkommer sine forpligtelser. Derimod indebærer det ikke et indgreb i hans faglige og personlige uafhængighed, og der finder navnlig ikke en indholdsmæssig påvirkning sted. Efter tysk forfatningsretlig praksis er et begrænset tjenstligt tilsyn med dommere foreneligt med princippet om dommeres uafhængighed.

Domstolens bemærkninger

36 Artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46 pålægger medlemsstaterne at oprette en eller flere tilsynsmyndigheder for beskyttelse af personoplysninger, som udøver de funktioner, der tillægges dem, i fuld uafhængighed. Kravet om en uafhængig tilsynsmyndigheds kontrol med overholdelsen af Unionens regler om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger fremgår også af den primære EU-ret, særligt af artikel 8, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af artikel 16, stk. 2, TEUF.

37 Oprettelse af uafhængige tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne er således et væsentligt led i beskyttelsen af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (dom af 9.3.2010, sag C-518/07, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 1885, præmis 23).

38 For at vurdere velbegrundetheden af det foreliggende søgsmål må det undersøges, om den gældende lovgivning i Østrig, således som Kommissionen påstår, ikke tillader DSK at udøve sine funktioner i »fuld uafhængighed« som omhandlet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46.

39 På dette punkt må Republikken Østrigs og Forbundsrepublikken Tysklands argumentation straks afvises, for så vidt som det gøres gældende, at DSK nyder den grad af uafhængighed, som kræves i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46, fordi den opfylder betingelsen om uafhængighed i artikel 267 TEUF, for at kunne kvalificeres som en ret i en medlemsstat.

40 Det fremgår af Domstolens dom i sagen Kommissionen mod Tyskland, at udtrykket »i fuld uafhængighed«, som er indeholdt i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46, skal fortolkes selvstændigt og dermed uafhængigt af artikel 267 TEUF, på grundlag af ordlyden af denne bestemmelse i direktiv 95/46 samt sidstnævntes formål og opbygning (jf. dommen i sagen Kommissionen mod Tyskland, præmis 17 og 29).

41 Domstolen har allerede i dommen i sagen Kommissionen mod Tyskland (præmis 30) fastslået, at ordene »i fuld uafhængighed« i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at tilsynsmyndigheder, der er kompetente med hensyn til behandling af personoplysninger, skal være uafhængige, således at de har mulighed for at udøve deres funktioner uden udefrakommende

påvirkning. I samme dom har Domstolen præciseret, at nævnte myndigheder skal være beskyttet mod udefrakommende påvirkning, det være sig direkte eller indirekte, som vil kunne påvirke deres afgørelser (jf. i denne retning dommen i sagen Kommissionen mod Tyskland, præmis 19, 25, 30 og 50).

42 Den omstændighed, at DSK har funktionel uafhængighed, idet dens medlemmer i medfør af § 37, stk. 1, i DSG 2000 er »uafhængige og ikke bundet af nogen instrukser i udøvelsen af deres hverv«, er ganske vist en nødvendig betingelse for, at denne myndighed kan leve op til uafhængighedskriteriet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46. Imidlertid – og i modsætning til hvad Republikken Østrigs har fremført – er en sådan funktionel uafhængighed ikke i sig selv tilstrækkelig til at sikre myndigheden mod enhver udefrakommende påvirkning.

43 Den uafhængighed, som kræves i medfør af artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46, har til formål at udelukke ikke alene direkte indflydelse i form af instrukser, men også – som anført i denne doms præmis 41 – enhver form for indirekte indflydelse, der vil kunne påvirke tilsynsmyndighedens afgørelser.

44 De forskellige elementer i den østrigske lovgivning, der er omhandlet i de tre klagepunkter i Kommissionens stævning, er til hinder for, at DSK kan anses for at udøve sine funktioner uden udefrakommende påvirkning.

45 Med hensyn til det første klagepunkt om stillingen for det administrerende medlem af DSK fremgår det af sammenhængen mellem § 36, stk. 3, og § 38, stk. 1, i DSG 2000 samt af § 4, stk. 1, i DSK's forretningsorden, at dette medlem er en statstjenestemand.

46 Det må herefter konstateres, at i medfør af § 38, stk. 1, i DSG 2000 forestår denne statstjenestemand de løbende forretninger.

47 Som Republikken Østrig har anført, skal det administrerende medlem af DSK ifølge de gældende retsforskrifter ikke nødvendigvis være en tjenestemand i forbundskanslerens kontor, selv om det ikke er bestridt, at denne stilling altid har været besat med en sådan tjenestemand.

48 Uafhængig af hvilken forbundsmyndighed det administrerende medlem af DSK tilhører, er det ubestridt, at der består et tjenesteforhold mellem sidstnævnte og denne forbundsmyndighed, som gør det muligt for det administrerende medlems direkte foresatte at udøve kontrol med hans virksomhed.

49 Det bemærkes herved, at § 45, stk. 1, i BDG 1979 giver den foresatte en vidtrækkende kontrolbeføjelse over de tjenestemænd, som henhører under hans kompetenceområde. Denne bestemmelse indebærer ikke alene, at den foresatte kan sikre, at de ansatte opfylder deres forpligtelser i overensstemmelse med gældende lovgivning på en effektiv og økonomisk måde, men også at den foresatte om nødvendigt giver sine medarbejdere instrukser om udførelsen af deres opgaver, afhjælper fejl og mangler og sikrer, at arbejdstiden overholdes, samt forfremmer sine medarbejdere på grundlag af deres arbejdspræstationer og tildeler dem de opgaver, der bedst svarer til deres kvalifikationer.

50 Henset til den stilling, som det administrerende medlem indtager i DSK, er artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46 til hinder for det tjenstlige tilsyn, som nævnte medlem er underlagt i medfør af § 45, stk. 1, i BDG 1979. Selv om § 37, stk. 1, i DSG 2000 har til formål at forhindre, at den direkte foresatte giver det administrerende medlem instrukser, forholder det sig ikke desto mindre således, at § 45, stk. 1, i BDG 1979 giver den direkte foresatte tilsynsbeføjelser, der kan gribe ind i DSK's uafhængighed ved udøvelsen af dens funktioner.

51 Herved er det tilstrækkeligt at nævne, at det ikke kan udelukkes, at den direkte foresattes vurdering af det administrerende medlem af DSK, med henblik på at fremme nævnte tjenestemands fremgang, vil kunne føre til en form for »forudgående lydighed« hos denne (jf. i denne retning dommen i sagen Kommissionen mod Tyskland, præmis 36).

52 På grund af forholdet mellem det administrerende medlem af DSK og det politiske organ, som DSK fører tilsyn med, er sidstnævnte ikke hævet over enhver mistanke om partiskhed. Men henset til den rolle som vogter af retten til privatlivets fred, som disse myndigheder varetager, kræver artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 96/46, at deres beslutninger, og således også myndighederne selv, står uden for enhver mistanke om partiskhed (jf. dommen i sagen Kommissionen mod Tyskland, præmis 36).

53 Republikken Østrig har dog heroverfor anført, at det er i medfør af § 4, stk. 1, i DSK's forretningsorden, at den statstjenestemand, der er udpeget i medfør af § 36, stk. 3, i DSG 2000, udøver hvervet som administrerende medlem. Da tilstedeværelsen i DSK af en tjenestemand i forbundskanslerens kontor som administrerende medlem hviler på en selvstændig beslutning truffet af denne myndighed, berøres denne tilsynsmyndigheds uafhængighed ikke.

54 En sådan argumentation kan ikke tiltrædes.

55 Som det fremgår af denne doms præmis 48-52, berører det tjenstlige forhold mellem DSK's administrerende medlem og den forbundsmyndighed, som han er tilknyttet, DSK's uafhængighed, og den måde, hvorpå det nævnte medlem udpeges, ændrer ikke denne vurdering. Det tilkommer dog Republikken Østrig at vedtage de nødvendige juridiske regler for at sikre, at tilsynsmyndigheden kan udøve sine funktioner »i fuld uafhængighed« som omhandlet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46.

56 Med hensyn til Kommissionens andet klagepunkt bemærkes, at ifølge § 38, stk. 2, i DSG 2000 stiller forbundskanslerens kontor det nødvendige udstyr og personale til rådighed for DSK's kontor. Det er ikke bestridt, at personalet i DSK's kontor består af tjenestemænd i forbundskanslerens kontor.

57 Som Kommissionen har påpeget, tillader integreringen af DSK's kontor i forbundskanslerens tjenestegrene heller ikke den slutning, at denne myndighed kan udøve sine funktioner uden enhver påvirkning fra forbundskanslerens kontor.

58 Som Republikken Østrig har fremhævet, har DSK ganske vist ikke brug for en selvstændig budgetpost i lighed med den, som er fastsat ved artikel 43, stk. 3, i forordning nr. 45/2001 for EDPS, for at kunne opfylde uafhængighedskriteriet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46. Medlemsstaterne er dog ikke forpligtet til i deres nationale lovgivning at overtage lignende bestemmelser som dem, der er indeholdt i kapitel V i forordning nr. 45/2001, for at sikre deres tilsynsmyndighed(s/ers) fulde uafhængighed, og kan dermed bestemme, at i budgetmæssig henseende henhører tilsynsmyndigheden under et bestemt ministerområde. Imidlertid må tildeling af udstyr og personalemæssige ressourcer, som er nødvendige for en sådan myndighed, ikke forhindre den i at udøve sine funktioner »i fuld uafhængighed«, som omhandlet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46.

59 Imidlertid opfylder de gældende regler i Republikken Østrig ikke denne sidste betingelse. Det personale, som er stillet til rådighed for DSK's kontor, består af tjenestemænd i forbundskanslerens kontor, som fører tilsyn med DSK i medfør af § 45, stk. 1, i BDG 1979. Som det fremgår af denne doms præmis 49-52, er et sådant statsligt tilsyn ikke foreneligt med uafhængighedskravet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46, som tilsynsmyndigheder for beskyttelse af personoplysninger skal leve op til.

60 Republikken Østrigs argument om, at den måde, som DSK's kontor er organiseret på, ikke kan påvirke DSK's uafhængighed, fordi det kun gennemfører DSK's afgørelser, må derfor forkastes.

61 Under hensyn til arbejdsbyrden for en tilsynsmyndighed for beskyttelse af personoplysninger, på den ene side, og den omstændighed, at medlemmerne af DSK udfører deres opgaver i overensstemmelse med § 36, stk. 3a, i DSG 2000 ved siden af andre erhvervsmæssige aktiviteter, på den anden side, må det antages, at medlemmerne af en sådan myndighed i vidt omfang baserer udøvelsen af deres opgaver på bistand fra ansatte, som er stillet til deres rådighed. Den omstændighed, at kontoret består af tjenestemænd i forbundskanslerens kontor, som selv er under tilsyn af DSK, indebærer en risiko for, at der øves indflydelse på sidstnævntes afgørelser. Under alle omstændigheder er en så tæt organisatorisk sammenknytning mellem DSK og forbundskanslerens kontor til hinder for, at DSK er hævet over enhver mistanke om partiskhed, og er følgelig uforenelig med kravet om »uafhængighed« som omhandlet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46.

62 Hvad angår Kommissionens tredje klagepunkt skal det fastslås, at ifølge artikel 20, stk. 2, i BVG og § 38, stk. 2, i DSG 2000 har forbundskansleren til enhver tid ret til at blive informeret af formanden og det administrerende medlem af DSK om alle aspekter ved forvaltningen af tilsynsmyndigheden.

63 En sådan ret til at blive informeret vil ligeledes kunne undergive DSK en indirekte indflydelse fra forbundskansleren, der er uforenelig med uafhængighedskriteriet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46. Det er herved tilstrækkeligt at bemærke, dels at retten til at blive informeret er meget vidtgående, idet den vedrører »alle aspekter ved forvaltningen af DSK«, dels at retten er ubetinget.

64 Herefter er retten til at blive informeret, som er fastsat ved artikel 20, stk. 2, i BVG og § 38, stk. 2, i DSG 2000, til hinder for, at DSK under alle omstændigheder kan anses for at kunne udføre sine opgaver hævet over enhver mistanke om partiskhed.

65 Hvad endelig angår Forbundsrepublikken Tysklands argument, der er gengivet i denne doms præmis 35, er det tilstrækkeligt at bemærke, at DSK's administrerende medlem er en statstjenestemand, der er undergivet et tjenstligt tilsyn, som ikke udelukker, at nævnte medlems direkte foresatte udøver en indirekte indflydelse på tilsynsmyndighedens afgørelser (jf. denne doms præmis 48-52).

66 Henset til samtlige de ovenfor anførte bemærkninger må det konkluderes, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 95/46, idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige bestemmelser med henblik på at den i Østrig gældende lovgivning opfylder kriteriet om uafhængighed vedrørende DSK, nærmere bestemt idet den har indført retsforskrifter, hvorefter

— det administrerende medlem af DSK er en statstjenestemand, som er undergivet et tjenstligt tilsyn

— DSK's kontor er integreret i forbundskanslerens tjenestegrene, og

— forbundskansleren har en ubetinget ret til at blive informeret om alle aspekter ved forvaltningen af DSK.

Sagens omkostninger

67 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger, og da Republikken Østrig har tabt sagen, bør det pålægges Republikken Østrig at betale sagens omkostninger.

68 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 4, første og tredje led, bærer Forbundsrepublikken Tyskland og CEPD, der er indtrådt i sagen, deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Store Afdeling):

1) **Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige bestemmelser med henblik på at den i Østrig gældende lovgivning opfylder kriteriet om uafhængighed vedrørende Datenschutzkommission (databeskyttelseskommission), nærmere bestemt idet den har indført retsforskrifter, hvorefter**

   — **det administrerende medlem af Datenschutzkommission er en statstjenestemand, som er undergivet et tjenstligt tilsyn**

   — **DSK's kontor er integreret i forbundskanslerens tjenestegrene, og**

   — **forbundskansleren har en ubetinget ret til at blive informeret om alle aspekter ved forvaltningen af Datenschutzkommission.**

2) **Republikken Østrig betaler Europa-Kommissionens omkostninger.**

3) **Forbundsrepublikken Tyskland og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bærer hver deres egne omkostninger.**

Underskrifter